

SLOVO ÚVODEM

Milí čtenáři,

právě držíte v rukou podzimní číslo TiGy (a ano, trůfám si tomu říkat podzimní, i když vychází až v zimě). Snad jste začátek školního roku přežili ve zdraví. Mě zachránilo jenom to, že jsou okna v učebně fyziky nízko nad zemí, a proto by z nich vyskočit nemělo smysl. Doufám, že si čtení užijete víc než já hodiny fyziky.

Vaše Kočka

SLOVO ÚVODEM	3
ANKETA S PRIMÁNY	4-5
ANKETA S PRVÁKY	6
STUDENTI ZE SEREDI	7
POZVÁNKA	8
KNIŽNÍ RUBRIKA	9
SERIÁLOVÁ RUBRIKA	10-11
HERNÍ RUBRIKA	13
GYMPL A HASIČI	14-15
COSMOS DISCOVERY	16-17
KAM S TiGY	18-19
MŮJ KONÍČEK	20-21
PROJEKT EDISON	21
PROVENCE	22-23
NA SLOVÍČKO	24-25
RUDOLFOVY RADY	26
PŘIZNÁNÍ	27
FOTO KOUTEK	28
MYŠLENKY STUDENTA	29
PERLIČKY	30-31

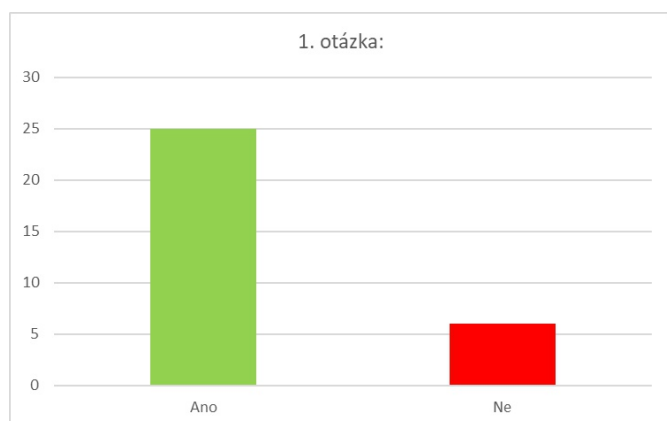

ANKETA S PRIMÁNY

Jako každý školní rok na gympl nastoupili noví primáni. A nebylo by to ono, kdybychom si pro ně nepřipravili anketu. Tento rok jsem se ankety ujala já, vymyslela jsem 10 jednoduchých otázek a vám nyní nabízím, jak se s nimi primáni vypořádali.

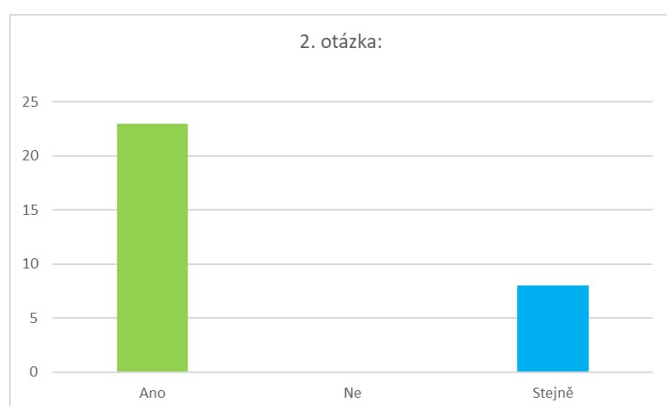
1. Dojíždíte do školy?

Ve třídě je 31 žáků a čtyři pětiny z nich dojíždí do školy, zbylých šest je nejspíš z Tišnova a Předklášteří.

2. Učíte se na gymplu více než na základce?

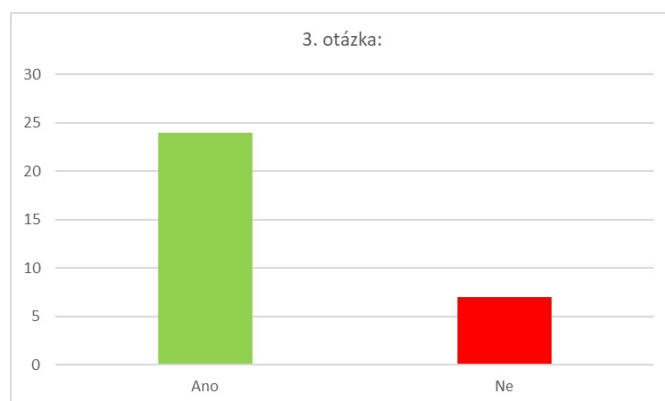
Primáni odpovídali ano nebo stejně, nikdy se neobjevilo ne. Většina osmiletáků ze začátku hromadě nového učiva čelila, což sama znám, někteří se vzdali i svých kroužků, aby měli na přípravu do školy více času. A teď mluvím přímo k primánům: Budte v klidu, časem si to sedne.

3. Máte v nové třídě aspoň jednoho bývalého spolužáka?

Takovou otázku jsem podala především proto, že, dost primánů jde na gympl bez kamarádů/bývalých spolužáků. Pro tyto primány je těžší

se pak začlenit a najít nové přátele. Proto primáni jeli na studentsky řečený adapták, aby se prostřednictvím her lépe poznali.

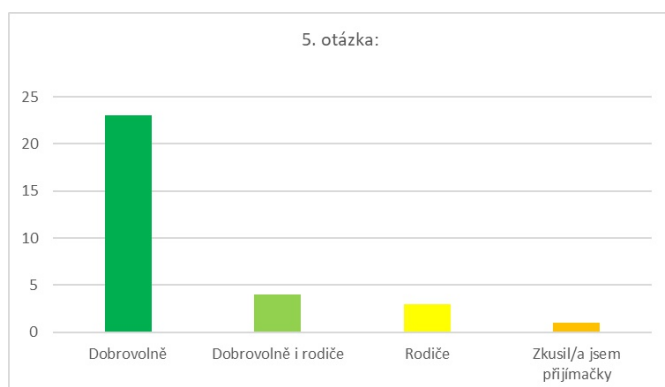

4. Chodíte na oběd do školní jídelny?

Všichni odpověděli ano. Tato odpověď myslím potěšila hlavně kuchařky, které v jídelně vaří skvěle.

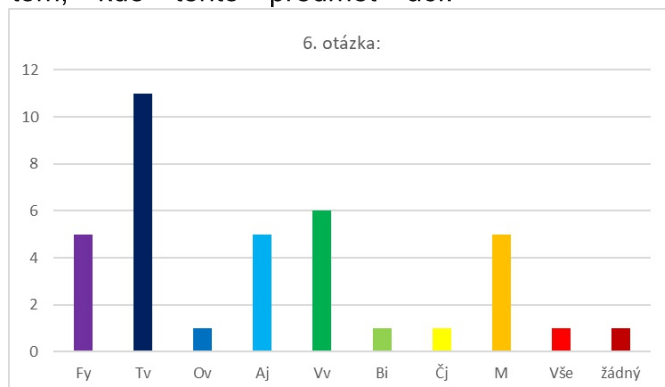
5. Šli jste na gympl dobrovolně, nebo jste byli donuceni ze strany rodičů?

Dost jich šlo dobrovolně. Jsou to nejspíš ti, co mají už nějakou představu o tom, co budou dělat. Někteří tam měli své starší kamarády nebo sourozence. Ovšem, našli se i primáni, kteří by radši zůstali na základce a na gymnázium šli jen kvůli rodičům. Při přípravě jim rodiče i pomáhali.

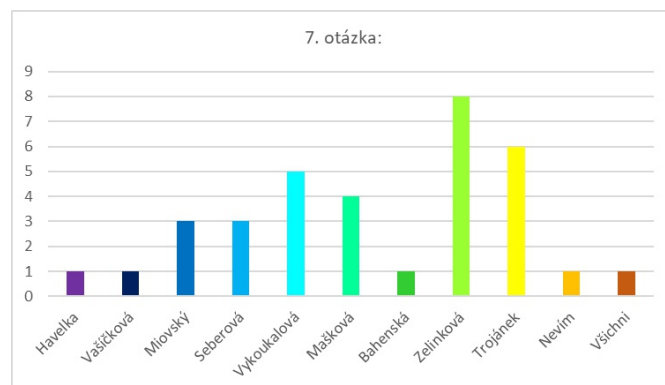
6. Který předmět se vám zatím nejvíc líbí?

Vyhrál tělocvik! To vidím pozitivně: v zdravém těle, zdravý duch. Pak výtvarka: představitost je důležitější než vědomosti. A další nastejno fyzika, matika a angličtina: Kolik řečí umíš, tolikrát si člověkem. (k matematice a fyzice bohužel žádné přísloví nenabízím, protože si ho nezaslouží :D) Nehledě na to, že oblíbenost předmětu záleží i na tom, kdo tento předmět učí.

7. Který/á učitel/ka je vám nejsympatičtější?

Tohle se komentovat ani nedá, každému je sympatický někdo jiný. Našel se i primán, kterému není sympatický nikdo, ale většinou odpovídali jména dvou učitelů.

8. Kolik má gympl let?

Zde se stala menší chyba, protože někteří přesně nepochopili, ale myslím, že kdyby by otázku pochopili správně, odpovídali by jako jejich spolužáci. Někteří to věděli přesně (98 let), pak tam byly i odpovědi, kde se netrefili přesně (99 a 100 let). Byla zde i odpověď: Nevím, asi dost.

9. Jak se jmenoval/a bývalý/á ředitel/ka?

Někdo nevěděl, jiný si zase nevzpomněl nebo zapomněl. Ale dost jich odpovědělo správně: Mgr. Karel Švábenský.

10. Co byste čtenářům rádi vzkázali?

Hodně lidí odpovídalo nic, což mě kapánek mrzelo, ale objevovali se i jiné:

- **A přece zvoní.** – Nebyla jsem si jistá, co tím chtěl autor říci.
- **Asi něco, ale zatím ne!** – Tak příště.
- **Ať se vám tu stále líbí.** – Děkujeme, i tobě.
- **Líbí se mi tácky.** – To je super. Řekni to paní kuchařce, ji to potěší.
- **Líbí se mi školní časopis.** – Děkujeme.
- **Hodně štěstí.** – Díky, to jsem potřebovala i budu potřebovat. Hodně štěstí i tobě.

Moc děkuji primánům za anketu a taky učitelům, kteří jí věnovali kousek své hodiny.

Čmelák

ANKETA S PRVÁKY

Každý rok na naší školu přicházejí noví studenti. Níže se dozvíte něco o jejich preferencích.

1. Hudební výchova vs. Tělocvik vs. Výtvarná výchova

Možná už tušíte, co vyhrálo. Samozřejmě, že tělocvik.

2. Škoda auto vs. Ferrari

Tady si určitě říkáte, že ferrari muselo vyhrát na plné čáře, ale kdepak. Pro tradiční české auto z Mladé Boleslavi hlasovalo 22 žáků z 58.

3. Káva vs. Kakao vs. Čaj

Zde to byl tedy souboj Titánů, ale přece jen vyhrál dobrý, teplý čaj.

4. Hokej vs. Fotbal

Pouze s rozdílem 14 žáků vyhrál hokej, který je v Brně po zisku dvou mistrovských titulů oblíbenější.

5. Praha vs. Brno

Tak tady snad ani nemusím říkat, jaké z měst je oblíbenější. Brno, naše Brnečko, srdce Moravy.

6. Být vrahem vs. Být zavražděn

Jestli chcete přežít gymnázium ve zdraví, nezahrávejte si s 1.A a 1.B, jinak přijdete o hlavu či jinou část těla.

7. Být psem vs. Být orlem

Zde je to půl na půl. Někdo by chtěl strávit celý život někde v teplém pelechu s páníčkem a někdo zase v oblacích či korunách stromů.

8. USA vs. Rusko

USA převálcovalo Rusko na plné čáře.

9. Angličtina vs. Němčina

Angličtina, ach ta angličtina

10. Sladké vs. Slané

Dám si něco slanejšího na zub.

11. Být dospělým vs. Být malým dítětem

29 lidí by už rádo někde pracovalo, mělo děti, vlastní byt či auto. 29 lidí by si hrálo na pískovišti a hádalo o hračku.

12. Rodina vs. Kamarádi

Rodina je vždy na prvním místě.

13. Knihy vs. Časopisy

Vůně nově koupené knihy je k nezaplacení.

14. Filmy vs. Seriály

S malým rozdílem vyhrál film.

15. Párty vs. Spánek

Raději noční život.

16. Horor vs. Komédie

Komédie. Je prostě lepší než horor.

17. Jaro vs. Léto vs. Podzim vs. Zima

Období velkých prázdnin je beze všeho nejlepší.

18. Být všemi nenáviděn vs. Všechny nenávidět

Raději všechny nenávidět.

19. Nevidět vs. Neslyšet

Raději neslyšet než nevidět.

20. Sníst celý zázvor vs. Sníst celý citron

Lepší sníst citron, který je kyselý, než hořký zázvor

21. Umět létat vs. Umět dýchat pod vodou

Každý by chtěl zkusit vzlétnout.

22. Změnit minulost vs. Vidět do budoucnosti

S malým rozdílem vyhrálo změnit minulost.

23. Být známou osobností vs. Žít v soukromí

Raději žít v soukromí.

A co vy?

Co byste si vybrali?

B.

STUDENTI ZE SEREDI

16. 11. 2018 přivítala v rámci oslav MDS tišnovská sokolovna návštěvu ze Slovenska. Gymnázium Tišnov udržuje již léta partnerské vztahy s **Gymnáziem Vojtecha Mihálika v Seredi**. Každý školní rok se odehrávají společné česko-slovenské aktivity, do nichž jsou žáci obou škol zapojeni.

V loňském školním roce proběhla studentská výměna s účastí českých i slovenských hostitelských rodin a letos měla spolupráce sportovní charakter. Ve sportovních soutěžích měli tentokrát tišnovští žáci převahu. Uvidíme, zda se jim podaří pozici vítěze obhájit i při jarní návštěvě slovenské partnerské školy.

PhDr. Barbora Holubová, Gymnázium Tišnov, příspěvková organizace

Partnerská spolupráce s Gymnáziem Vojtecha Mihálika v Seredi se uskutečňuje díky finanční podpoře SRP Gymnázia Tišnov a dotační podpoře MěÚ Tišnov.

TIŠNOV

VÁNOČNÍ TRHY

Ráda bych Vás pozvala na vánoční trhy, které se budou konat **11. prosince** v prostorách našeho gymnázia (učebny včas upřesníme). Přístupné budou celou **5., 6. a 7. hodinu** včetně přestávek mezi nimi. Ke koupi budeme nabízet různé **dárkové předměty, sady na výzdobu třídy, záhadné mystery boxy nebo něco dobrého na zub a teplý punč.**

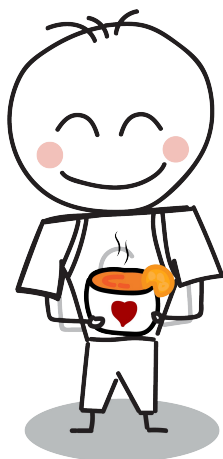
Nejméně 15% z výdělku darujeme nadačnímu fondu **Vrba** a zbytek peněz použijeme na rozjetí naší studentské firmy **Teegme**, jež vznikla v rámci projektu **JA Czech** (má za úkol podpořit finanční gramotnost studentů středních škol). Hlavním předmětem našeho zájmu je zprostředkovávání doučovacích služeb pro studenty základních škol a tříd nižšího gymnázia. Pro bližší informace sledujte naše stránky **www.teegme.cz** nebo stránku na Facebooku. Doufám, že si přijdete něco

koupit.

Jana Zavřelová, ředitelka firmy

TeegMe
©2018/19

MÁJ

Jen málokterý básník dokázal probudit v českém jazyku tolik jemnosti a půvabu jako Karel Hynek Mácha. Jeho lyrickoepická balada *Máj* zůstává dodnes jedním z nejlepších výtvorů českého národního obrození. A to především proto, že i v dnešní skeptické době dokáže předat poselství tohoto hnutí – oslavu naší řeči a vlasti.

Máchovi jeho současníci vyčítali, že jeho dílo není dostatečně vlastenecké a že se věnuje více dekadentnímu líčení myšlenek odsouzence na smrt než vybízení k boji za národ. Opomíjeli však, že na této básni je nejdůležitější její estetická hodnota. Ta je její formou i obsahem. V případě *Máje* platí, že smyslem krásných slov jsou krásná slova. A platí to zcela jako kompliment. Čím mohl koneckonců Mácha pozvednout kulturní úroveň svého jazyka lépe než půvabnou slovní symfonií, která odhaluje jeho potenciál?

Máj je výtečný materiál jak ke studiu literárních tropů a figur, tak na recitační soutěže. Především ale je to putování. Velký básník-dobrodruh bere své čtenáře na cestu do hlubin českého romantismu na svém vrcholu. A je to cesta, která mu sice nedá mnoho intelektuálních podnětů ke zpracování, zato ho provede půvaby jeho vlasti a její řeči lépe než jakékoliv jiné literární dílo své doby.

Julyberda

SERIÁLY

Pokud nemáte strach, když na vás z obrazovky vyskakují neznámé postavy s kudlou v ruce, nebo rádi tento strach překonáváte, pak jsou tyto seriálové typy jen a jen pro vás.

1) American Horror Story

Každá série tohoto seriálu se zaměřuje na jiný příběh, jiný čas, jiného padoucha a také jiné oběti. Není tedy možné, aby vás přestal bavit tím, že se neustále točí okolo stejného záporáka se stejnými problémy. V jedné sezóně vás seriál zavede za rodinou do Los Angeles. Zrovna se nastěhovala do obnoveného domu, jenž však skrývá svá tajemství a je osídlen tehdejšími obyvateli, kteří zde ale nemají co dělat. V jiné sérii vás zavede až do roku 1964, kde si užijete dávku hororu v podání lékařů a sester v prostředí duševně nemocných zločinců. A s další sérií máte možnost navštívit i rok 2021 a zjistit, že hororovým příběhům nebude konec ani v budoucnu. Rozhodně je tedy na co se dívat a můžeme z toho být vystrašení až do konce našich dnů. Anebo máme možnost oceňovat herecké výkony, díky kterým nezamhouříme oči po několik nocí. Nebo naopak nadskočíte vždy, kdy se ozve pouze jediný zvuk podobný hudbě, která doprovází veškeré nadpřirozené a nevysvětlitelné jevy v tomto seriálu.

2) Scream

Pokud nejste úplní příznivci nadpřirozených jevů a nevysvětlitelných okolností kolem jednoduché smrti, pak je seriál Scream právě pro vás. Zabývá se sériovým vrahem, který se ocitne v městečku Lakewood. Zajímavé pak pro vás může být, že současné vraždy nejsou prvními událostmi podobného rázu, které se v městečku seběhly. Kdysi tu totiž přebýval i sériový vrah Brandon James. Pokud vás tedy láká napětí schované za obrazovkou, vraždy, které nemají konce, krev sršící z každé vraždy oběti, ale také spousta neodhalených rodinných tajemství a lží, protkaných v každém prohlášení, pak je tento seriál jako ušitý pro vaše podzimní večery.

3) Stranger Things

Fanoušci science fiction a hororu nyní mohou jásat, jelikož byl natočen i seriál právě pro takovéto publikum. Doposud jsme žili všichni v domněnání, že děti jsou nevinné a že není důvod, proč by jim někdo chtěl ublížit. Tyhle domněnky se však rychlostí blesku rozplynou po zmizení mladého chlapce Willa. Jeho kamarádi a dívka, která ovládá telekinezi a telepatii, se ho rozhodnou najít. Od seriálu by vás rozhodně nemělo odradit dětské obsazení v hlavních rolích, naopak se tím krásně odlišuje od ostatních a nepřestane vás překvapovat. Seriál navíc patří mezi novější kousky, a proto celkové zpracování ve vás nechá jedinečný a nezapomenutelný divácký zážitek. Možná i takový, jako rozbušení srdce strachem při jeho sledování.

Judith, A.N.

ÚŽASŇÁKOVÍ

Jako divák (a filmový kritik-amatér) neuznávám pojem „dětský film“. Nepovažuji totiž děti za dostatečně vyspělé na to, aby dokázaly posoudit, zda je dílo kvalitní, či nikoliv. Pokud je film jim určený kvalitní, měl by se zavděčit i jejich rodičům. Proto tento žánr nazývám raději „rodinný film“.

Mezi nejlepší rodinné filmy, co znám, patří s určitostí dobrodružné drama studia Pixar Úžasňákovi. Jeho tvůrci si vypůjčili estetiku superhrdinských komiksů a upravili ji dětskému divákovi (především tím, že radikálně snížili míru brutality). Zároveň ji ale nepřipravili o její hravost, nadsázku a naivitu, kterými lákají

„nižší“ žánry dospělé již léta.

Úžasňákovi mají onen vzácný dar „být pro každého“, aniž by se podbízeli. Jsou roztomilí, ale ne infantilní, inteligentní a přitom zábavní, dojemní, nikdy však lacině. Chytře nechávají do sebe splynout srdce rodinných dramát a dynamičnost akčních popcornů. A vzhledem k tomu, že většina diváků hledá ve filmech jedno či druhé, jsou odsouzeni k úspěchu. Hledáte-li tedy film pro celou rodinu, film, který si mohou užít stejnou měrou lidé všech věkových kategorií, Úžasňákovi jsou pro vás ideální volba.

Julyberda

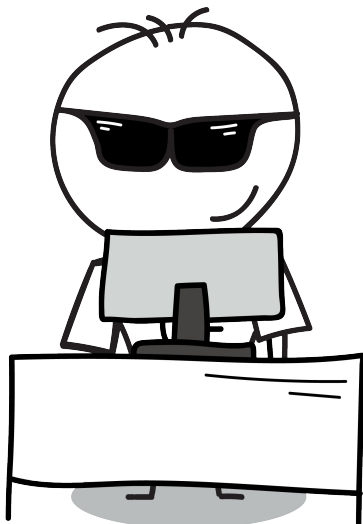

CYBERPUNK 2077

Nedávno vyšla na YouTube 40minutová ukázka z chystané hry Cyberpunk 2077. Tuto hru vyvíjí herní studio CD Projekt RED, které stojí například za sérií Zaklínač. Cyberpunk by měla být RPG (role play game) openworld single-player střílečka z první osoby. Tvůrci také slibují, že se po celém světě bude možno pohybovat bez jakéhokoliv načítání. Hra se bude odehrávat v budoucnosti v roce 2077 (kdo by to byl řekl?) v takzvaném „Nočním městě“, které bylo v té době zvoleno jako nejhorší místo k životu, ale i přesto láká spoustu lidí. Celé město je temné, stísněné, plné zločinu, a hlavně hustě obydlené. Většina obyvatel modifikuje svá těla elektronickými implantáty, hranice mezi lidskou bytostí a strojem se tak stává užší a užší. Ve hře budete mít také spoustu možností k

úpravě vaší postavy. V tomto ohledu se hodně podobá Mass effectu. Budete si moct vybrat pohlaví, vzhled a krátkou historii. Na rozdíl od Mass effectu zde ale nebudou pevně dané třídy nebo povolání. Později budete mít možnost kupovat své postavě kybernetické implantáty, zbraně a zbroj. Jelikož je hra pořád v poměrně raném vývoji, spousta věcí se ještě může změnit. To ale nezjistíme dřív než v roce 2020, kdy má hra oficiálně vyjít.

Nuel

GYMPLÁCI JAKO FIGURANTI

Ve čtvrtek 11. října se v Tišnově a jeho blízkém okolí konal 3. ročník Mistrovství hasičských záchranných sborů v poskytování první pomoci. Celkem čtrnáct čtyřčlenných týmů (z každého kraje jeden) mezi sebou soutěžilo o to, kdo poskytne první pomoc lépe. U toho všeho nechyběli rozhodčí, figuranti a štáb TTV a TV Prima.

Soutěžních stanovišť bylo celkem čtrnáct. Jedno z nich bylo přímo u gymnázia, kde se hasiči měli poprat s fingovaným požárem šaten. Odtud museli vyprostit dvě osoby a poskyt-

nout jim první pomoc.

O tom, že se hasiči umí pohybovat i ve vodě, jsme se přesvědčili hned dvakrát. Poprvé, když vytahovali opilého muže s otřesem mozku z řeky. K tomu bylo zapotřebí i speciálních vodotěsných obleků. Druhým případem, kdy si hasiči museli poradit s vodou, byla záchrana hluchoněmé bruslačky, která spadla do řeky. Jedním z největších problémů při tomto zásahu byla komunikace s postiženou. Dalšími příklady zásahu byly pomoc po autonehodě nebo záchrana osoby z příkopu.

Figurantem při této akci byla Eliška ze 3. A. „Účast na tomto mistrovství pro mne byla obrovskou zkušeností. Mým úkolem bylo nasimulovat pád do jámy a následné nabodnutí (centesis) na roxor. Všechny týmy mě úspěšně připravily k dalšímu ošetření záchranářů. Mohla jsem na vlastní kůži zažít celý průběh akce a poté se pobavit se zkušenými hasiči a laicky hodnotit jejich výkony. Od této chvíle hasiče vnímám jako hrdiny a hluboce je respektuji.“

Nejvíce figurantů bylo potřeba při nočním zásahu. V Clubu 007 byl fingovaný výbuch, při kterém bylo zraněno asi sto lidí. V budově bylo dokonce i pár mrtvých a vážně raněných. Maskéři se opravdu vyřádili, všechno vypadalo až moc realisticky. Před clubem navíc hořela dvě auta, takže hasiči museli být pohotová. Po uhašení a zajištění všech osob si teprve mohli odpočinout.

VÝSTAVA COSMOS DISCOVERY

Pokud je tady někdo trochu blázen do kosmonautiky nebo měl volný čas, určitě si nenechal ujít největší světovou výstavu Cosmos Discovery. Mohli jste ji navštívit od začátku května až do konce prázdnin na výstavišti v Brně. Výstava výhradně o kosmonautice – její historii, cestování a předhánění mezi Američany a Rusy, ohromila nejen mladé, ale i dospělé.

Co jsme zde mohli vidět?

Mimo informační tabule plné naučných textů s obrázky zde byly i exponáty, například základní deska z úplných začátků, dokumenty, strava, zmenšené modely raketoplánů, modulů a mezinárodních stanic nebo také měsíční vozidlo a Sputnik. Mohli jste si projít model ruské **orbitální stanice MIR**. V malých oknech této stanice byly vbudovány digitální obrazovky, které vysílaly obraz pohledu na Zemi z takové stanice. Pokud jste chtěli vidět něco z americké kosmonautiky, mohl Vás zaujmout model **výsadkového modulu Apollo 11**, kterým v roce 1969 přistáli Edwin „Buzz“ Oldrin a Neil Armstrong na Měsíci, nebo pravá pneumatika amerického raketoplánu a originální tryska rakety. A pokud jste si někdy kladli otázku,

kam chodí na záchod, nemusíte se bát, výstava to též objasnila. Z módy nevyšly ani pravé americké a ruské skafandry, obleky chlazené vodou nebo obyčejné oblečení, které ve stanicích nosili. Pro počítačové nadšence tam byla ukázka řídicí místnosti. Bylo až směšné, čím dokázali v té době naplánovat bezpečné přistání na Měsíci a zpáteční let na Zemi.

Co jsme se dozvěděli?

Lidé od prvopočátků toužili hlavně po objevech. Během studené války šel vývoj objevování vesmíru rychle kupředu. V rukou to měly tehdejší velmoci USA a SSSR, můžeme dokonce říct, že se předháněly. Po **Sputniku** vznikly ruské mise **Vostok** či **Sojuz** a americké **Apollo**. Ze začátku to vypadalo, že jsou Sověti napřed, ale fakticky to tak nebylo, neboť jim šlo hlavně o propagandu, zatímco pro Američany byl přednější vývoj, aby vůbec ze začátku přežili. Kdo například vypustil vůbec první živou bytost? Sověti **fenku Lajku**.

do vesmíru vypustil opici a jak se jmenovala? Byla to **slečna Bakerová**, kterou vypustili Američani, a na rozdíl od Lajky přežila. Sověti se zlepšovali, až to vedlo i k vypouštění prvních lidí do vesmíru. Všichni víme, kdo byl prvním člověkem a mužem ve vesmíru – **Jurij Alexejevič Gagarin**. Ale kdo byl první ženou? Byla to opět Sovětko **Valentina Těreškovová**, ta díky misi Vostok 6 strávila ve vesmíru dva dny. Pořád žije a myslím, že na vesmírnou nemoc do smrti nezapome-ne. Přišly úspěšné i neúspěšné mise, 1. přistání na Měsíci Apollo 11 a památná slova **Neila Armstronga**:

„That's one small step for man, one giant leap for mankind.“ Vývoj šel a jde neustále dopře-

du. Nyní je pro nás výzvou kolonizování Marsu, a až dosáhneme i toho, kdo ví, co nás bude čekat v daleké budoucnosti, v předaleké galaxii... Nesmíme však zapomenout, že objevování vesmíru přineslo i bezpočet obětí. Nejznámější nehodou, kterou jsme na televizích výstavy mohli vidět, byla havárie raketoplánu **Challenger** z roku 1986, kdy krátce po startu zahynulo všech sedm členů posádky.

Další tragickou nehodu měl raketoplán **Columbia**, k jeho zničení naopak došlo při přistání. Všechny boj o světovou „popularitu“ vedl ke světové spolupráci a dal za vznik **Mezinárodní vesmírné stanici ISS** (International Space Station), která je od roku 2000 neustále obydlena.

Český hrdina

Doposud jsme mluvili pouze o Sovětech a

Američanech, ale nesmíme zapomenout i na českou stopu v kosmonautice, **Vladimíra**

Remka. Byl to jediný československý kosmonaut a vůbec první člověk, který nepocházel z USA a SSSR, startující za SSSR roku 1978 s misí Sojuz 28. Ve vesmíru společně s jedním Sovětem strávil celý týden. V kosmonautice však máme i zástupce s českými kořeny pocházející z USA jako byli **John Blaha** (velitel jednoho raketoplánu), **Eugene Cernan** (který byl i na Měsíci) a **Jim Lovell** (ten letěl k Měsíci dvakrát, ale ani jednou na něj nepřistál).

Čmelák

KAM S TIGY

Ahoj,
zdravím Vás v novém školním roce. Doufám, že jste si prázdniny všichni maximálně užili a jste dostatečně odpočatí na další rok studia.

Protože asi nikoho z nás nebaví celé dny jen sedět doma, koukat na filmy, učit se a poslouchat dospělé, jak říkají, že žijeme nekulturně, mám tu pár akcí, které by Vás mohly zaujmout a pobavit. Doufám, že se vám budou líbit, a pokud je někdo navštívíte, dejte mi určitě vědět, jaké to bylo.

Všem vám přeji bezproblémový rok, hodně úspěchů, novým prvákům klidný start a čtvrtákům pohodovou přípravu na maturitu – zvládnete to. :)

Kája ♥

TITANIC PŘIPLOUVÁ DO BRNA

Odhalte příčiny tragédie a poznejte blíže životy cestujících.

Výstaviště Brno přináší jedinečnou možnost zhlédnout světovou výstavu Titanic. Můžete si projít reálné prostory lodi, podívat se na originální artefakty, které byly vyzvednuty ze dna oceánu, a dokonce se i dotknete osudného ledovce. Nabízí se také vyfotografování na přídi lodi. Pro děti je připravena dobrodružná cesta za pokladem oceánu.

Vstupenky lze zakoupit online i na místě výstavy.

Více informací na: www.titanicvystava.cz

ROZSVÍČENÍ VÁNOČNÍHO STROMU V BRNĚ

Vánoce se nám pomalu blíží, proto si dovoluji Vás pozvat **23. 11. 2018** na náměstí Svobody, kde v 17 hodin proběhne rozsvícení vánočního stromu a zahájení letošních vánočních trhů. Stánky budou otevřeny vždy od 9:00 do 21:45 hodin.

#brnenskevanoce

BÍLÉ VÁNOCE LUCIE BÍLÉ

U Vánoc ještě chvíli zůstaneme. **17. 12. 2018** totiž v Sono Centru Brno vystoupí Lucie Bílá se svým tradičním vánočním koncertem. Vstupenky rychle mizí, tak neváhejte.

KABÁTI V BRNĚ – PO ČERTECH DOBRÝ TURNÉ

Pokud jsou mezi Vámi nějací milovníci Kabátů, mám pro Vás dobrou zprávu. **1. 6. 2019** nám totiž tato skupina zahraje v Městském stadionu Srbská v Brně. Turné pořádá na počest 30 let od svého založení. Počet vstupenek již není veliký, proto neváhejte, pokud máte zájem.

ROK 1918 – CO NÁM VÁLKA VZALA A DALA

Hlavní letošní výstava Muzea města Brna přibližuje závěr první světové války, vznik nových států v Evropě (včetně Československa) a vysvětluje, jaký dopad měla válka na společnost a geopolitickou situaci.

Výstava je umístěna v jižním křídle hradu Špilberku do **31. 12. 2018**.

(<http://www.kdykde.cz>)

ALFONS MUCHA: DVA SVĚTY

Jedinečná podívaná na spojení dvou světů secesního malíře Alfonse Muchy je k nalezení na brněnském výstavišti v pavilonu H. Je zde vystaveno devět největších pláten z majestátního cyklu Slovanská epopej společně s nejrozsáhlejší sbírkou Muchovy plakátové tvorby na světě. Prohlídky začínají vždy v celé hodiny od 10 do 18 a je možné si je rezervovat online (rezervaci doporučuji, o výstavu je zájem). Hodinová prohlídka vás přijde na 250 Kč, zlevněné vstupné na 200 Kč a rodinné na 500 Kč (2 dospělí a až 4 děti).

V ceně vstupenky je započítán i tištěný průvodce s popisy jednotlivých děl.

(<http://www.kdykde.cz>)

JACHTING - SPORT PRO KAŽDÉHO

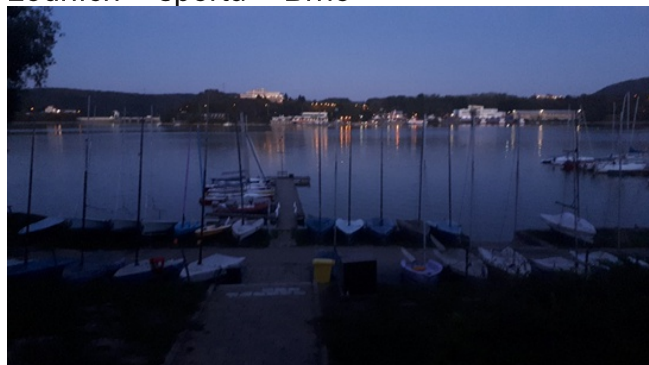
Pro začátek: co je to jachting? Na tuto otázku vlastně není úplně snadné odpovědět. Když se řekne jachta, člověk si většinou představí velikou luxusní loď, nezáleží, jestli motorovou, nebo s plachtami. Jachting by tedy logicky mělo být ježdění na velké luxusní lodi, ale tak tomu být nemusí. Základní věc, která spojuje všechny druhy jachtingu, je vítr. Je jedno, jestli jezdíme na katamaránu, nebo na lodi, jestli má naše loď čtyři metry, nebo dvacet, jestli jezdíme po vodě, po ledu, či po sněhu, jestli jsme na lodi sami, s parťákem, nebo velkou skupinou lidí... Ať tak, či onak, všichni jezdíme na vítr, takže naše lodě mají více či méně větších či menších plachet. Jachting

jako takový se ale dělí na dvě základní části – okruhový jachting, tedy ježdění na menší lodi bez kajut, a na námořní jachting, to je naopak

jízda na velkých lodích. Námořní jachting se ale nemusí nutně provozovat na moři, kajutové plachetnice mívají závody dokonce i na naší Brněnské přehradě. Já bych tu chtěla hovořit hlavně o okruhovém jachtingu, protože to je sport, který už 6 let dělám a který mě neskutečně baví.

Když se člověk rozhodne začít s jachtingem, je super učit se právě na malých okruhových plachetnicích na uzavřených vodách. Mně bylo devět let, když jsem se stala členkou toho nejlepšího klubu na Brněnské přehradě – Lodních sportů Brno –

a začala jezdit na dětské jednoposádkové lodní třídě RS Tera.

Lodních tříd je nezměrné množství, ale děti většinou začínají právě na plachetnicích pro jednoho, třeba na Optimistovi nebo na již zmíněné RS Teře. Pak můžete pokračovat na lodní třídě pro více lidí, třeba na dvouposádkovou juniorskou RS Fevu, na které jezdím já.

Lodní sporty Brno mají asi 12. Fev, na kterých závodně jezdí více než 20 dětí od 8 do 18 let. Na závody jezdíme po celém světě, například letos v dubnu jely dvě naše posádky na Mistrovství světa na Floridu a asi čtyři na Mistrovství Evropy do Velké Británie. U nás v ČR se závody nejčastěji konají na Lipně a

obvykle se tam setká kolem 30 lodí a 60 závodníků naší lodní třídy. Dobré je, že se všichni známe, a tak spolu máme plno zážitků nejen z vody, ale i ze břehu. Pokud se rozhodnete začít jezdit ve vyšším věku a chcete začít jezdit na lodi pro jednoho, optimální je například olympijská třída Laser, ale možností je plno. Chcete-li spíš jezdit na lodích pro dva, můžete zkusit třeba v ČR hodně populární RS 500. To je jeden z důvodů, proč je jachting tak super – každý si přijde na své. Chcete jezdit sami? Chcete

jezdit ve dvou, ve třech nebo na velkých lodích? Možností je hodně.

Další důvod, proč si vybrat jachting, je, že nezáleží na tom, kolik vám je let, kolik vážíte, kolik měříte... Vždy se pro vás najde loď. Navíc je jen na vás, jak jachting pojmete. Pro nás na Lodních sportech Brno je jachting nejen sportem, ale také koníčkem, zábavou, společenskou záležitostí, volnočasovou aktivitou, životním stylem, prostě naší součástí.

(A když nefouká?)

Je to místo, kam můžeme přijít, když je nám na nic, kde se setkáváme s přáteli a kde jsme vždycky vítáni. A proto jachting milujeme. Takže na závěr: Kdyby si někdo z vás chtěl jachting vyzkoušet, každé léto pořádáme příměstské tábory, tak se přijďte podívat!

Áďa

PROJEKT EDISON

Koncem září proběhl na naší škole projekt Edison. Stážisté z rozličných zemí světa (Rumunska, Ruska, Gruzie, Pákistánu a Ukrajiny) nám ve svých přednáškách představovali jejich země, kulturu a tradice. Měla jsem možnost setkat se se čtyřmi z nich. **Zidi** z Pákistánu nás seznámil s pěti pilíři islámu a objasnil, jak se správně chovat při postním měsíci – Ramadánu. **Kate, Maria** a **Svetik** měly prezentace zaměřené na kulturní a přírodní krásy Gruzie, Rumunska a Ukrajiny. Každá přidala i pár vlastních tipů na zajímavá místa a památky, které stojí za to navštívit. Bylo příjemné slyšet, že si státy navzdory dnešnímu modernizovanému světu stále zachovávají svoji kulturu. Na mysli mám tradiční kroje, hudbu, tance a pokrmy. Na závěr bych chtěla poděkovat za příležitost potkat nové lidi, poslechnout si jejich názory a procvičit si angličtinu, což mně i vám tento projekt umožnil.

Adéla Sábliková

PROVENCE - ZEMĚ SLUNCE A DRAHÉ ZMRZLINY

školní zájezd očima studentů

V týdnu od 17. do 22. září tohoto roku se ti z nejlínějších studentů GT zúčastnili zájezdu do Provence (je velice osvěžující se na týden vyhnout škole). První noc strávili jízdou v autobusu, což valná většina nijak zvlášť neocenovala. K ránu pak výprava zahájila zájezd devítihodinovým pobytem v Nice. Bylo hlavně nutné doplnit potraviny, skupina tedy zamířila do cukrárny Florián, která se proslavila kandovaným cukrovím s využitím surovin jako okvětní plátky fialek, růží a jasmínu, dále pak také výborným kandovaným ovocem od pomerančů až po figy, z něhož připravují i marmelády. Zvlášť radostně pak byla přijata možnost ochutnávek, což studenti přijali s nadšením a stoly se začaly rychle vyprazdňovat. S břichy nacpanými potom pokračovali po Anglické promenádě, kde mohli vidět krásné průzračné moře a cíl mnoha turistů – nápis „#I love Nice“, kde se každý fotil, až došli po kamenných schodech k uměle vytvořenému vodopádu na místě bývalého hradu. Po krátkém rozchodu se vydali do středu města, pokochali se výhledem na přístav, a i přes malé zabloudění si nakonec prohlédli i krásnou katedrálu sv. Reparáty, patronky tohoto města. Krásné počasí a vyhlídka čistého moře nakonec většinu výletníků vtáhla do vody, kde si plně užívali soli v očích i ve vlasech, kolébání vlnami. Den pak zakončili v pravoslavné katedrále, kde se dívky s poodhalenými nohama musely zabalit do šátků a dek. Po desáté hodině večer se pak konečně ubytovali v hotelu F1, což se samozřejmě neobešlo beze zmatku a hádek, kdo s kým bude na pokoji.

Příští den byla v plánu návštěva starobylého města Avignon, kde k prohlídce krásného, rozlehlého papežského paláce (v jehož útroběch jste z neznámých důvodů mohli najít i hroší lebku), katedrály k němu patřící a také zahrad, nemohla pouhá hodina a půl rozchodu stačit. Navzdory této „nepříjemnosti“ si výprava prošla město a dorazila k známému Avignonskému mostu, o němž se zpívá ve slavné písni „*Sur le pont d'Avignon*“ a který vlivem záplav dnes končí už v polovině řeky Rhône. Kolem poledního čekala skupinu zajímavá diskuze s českými dívkami studujícími ve Francii (Francouzi prý nemají v ničem systém). Dvě z nich, které pochází z Brna, by měly letos přijet do naší školy, aby nás seznámily s možností studia v cizině. Ve městě Nîmes, v jehož parku se toto srovnání pořádalo, jsme také navštívili jednu z nejzachovalejších antických staveb na světě – La Maison carée – v jejíchž útroběch jsme zhlédli film o založení města a zvenčí jsme se také podívali na starobylou arénu. Závěr dne jsme si vychutnali na mostu Le pont du Gare, což je jen část starého, 5 km dlouhého antického akvaduktu vedoucího vodu do města Nîmes. Bylo to opravdu kouzelné místo, zvláště při impozantním západu slunce nad tmavou hladinou řeky.

Následující den jsme pobýli konečně i v přírodě. Začali jsme vesničkou Les Baux de Provence, nad níž se tyčila zřícenina velkého kamenného hradu a již obklopovalo moře skal. Tato malebná vesnička je jednou z nejkrásnějších v této oblasti, nejen díky svému

umístění, ale i díky mnoha obchodům se suvenýry a hlavně s jídlem. Zvláštní obdiv vzbudila v „sušenkárně“ možnost ochutnávek. Gympláci pak přešli do přírodní rezervace a uskutečnili zde krátký okruh mezi hejny plameňáků. Horko a hlavně komáři je ale brzo zahnali zpět do nevyvětraného autobusu, kde následně uznali, že 20 štípanců na každé noze je dostatečnou památkou na krásné močály. Příští zastávkou bylo Arles, působiště slavného Vincenta van Gogha, jehož díla bylo možno vidět na všemožných předmětech v obchodech se suvenýry. V Arles se také nachází aréna, kterou se studenti tentokrát rozhodli navštívit. Všichni užili atmosféry dodnes pořádaných býčích zápasů a po „krátkém“ nákupu se rozhodli vrátit k vesnici Les Baux de Provence, kde je uvnitř jeskyně Les carrières de Lumières čekala projekce obrazů Pabla Picassa a Jeana Cocteaua za doprovodu hudby od Erika Satieho až po Beatles. Byl to skutečně jedinečný kulturní zážitek.

Poslední den nás čekal v Monacu (ne v

kasinu), nejprve v Oceánografickém muzeu, kde jsme mohli vidět kromě mini-medúz a žraloků i kostru plejtváka a jiné zajímavé exponáty. Jelikož je Monaco samostatné knížectví, nechyběl na seznamu památek ani knížecí palác, opravdu bohatě zdobený, včetně střídání strážů. Původně nás chtěla paní průvodkyně zavést na malou, „tajnou“ pláž pro asi 40 lidí, nechťeli jsme ji však zacpat, a tak jsme se přesunuli o kousek dál na jakousi plovárnu s betonovými schody a žebříky vedoucími do moře. Pobyt ve Francii jsme zakončili v supermarketu Carrefour, abychom nakoupili zásoby sladkostí a všemožného zdravého jídla a pití na cestu a samozřejmě i nějaké to levné víno pro rodiče, aby se neřeklo. Můžeme, myslím, s klidem říct, že výprava byla velmi úspěšná a že školní zájezdy nejsou tak úplně špatná investice. Určitě někdy navštivte Provence. Nehledě na vedro, komáry a kopečky zmrzliny v přepočtu za asi 50 Kč, je to skutečně pozoruhodná země, ideální pro ty, co milují spoustu slunce a kulturních zážitků.

Oliva

NA SLOVÍČKO S PETROU ŠNEPFENBERGOVOU

Koordinátorka projektu Místní akční plán rozvoje vzdělávání (MAP Tišnov II), koordinátorka projektů Místní akční skupiny (MAS Brána Vysočiny). V září získala jednu z pěti hlavních cen v soutěži Národní cena kariérového poradenství.

Mohla byste nám prozradit o soutěži více?

Do soutěže jsem se přihlásila sama se svými zkušenostmi ze školního prostředí v oblasti kariérového poradenství. Vzniklo to tak, že v červnu jsem prezentovala na Konferenci kariérového poradenství v Brně příspěvek s názvem Aktivita kariérového poradenství na střední škole, v části programu Příklady dobré praxe. Po tomto příspěvku mě oslovil pan Chaluš z Euroguidance (Program Euroguidance vytvořila Evropská komise za účelem sladění různorodých přístupů k poradenství v Evropě. Hlavním cílem programu je výměna zkušeností v oblasti zavádění a realizace poradenství v 34 evropských zemích) s tím, že bych se s tím mohla přihlásit do soutěže Národní cena kariérového poradenství. Po zvážení jsem tam svůj příspěvek opravdu přihlásila. Na konci prázdnin jsem obdržela pozvánku do Prahy. Poté přišlo oznámení, že jsem se dostala do užšího výběru, že si mám připravit prezentaci. To jsem udělala a jela do Prahy, kde jsem se dozvěděla, že jsem získala jednu z 5 hlavních cen. V soutěži nejde o pořadí, ale každá z těch cen je za něco jiného. Konkrétně moje cena je za rozsáhlé aktivity v oblasti kariérového poradenství a spolupráci s rodiči na základě toho, jak jsem je realizovala na tišnovském gymnáziu. Kromě mě tam byly zastoupeny různé instituce, např. dětský domov nebo organizace, co se zabývá zaměstnáváním „nezaměstnatelných“, úřady

práce, neziskové organizace, ...
Kolik bylo celkově soutěžních příspěvků?

Počet příspěvků se pohyboval kolem 30, takže mi ocenění udělalo velkou radost. Považuji to za úspěch.

Jak jste se na soutěž připravovala?

Když jsem se do ní hlásila, tak jsem musela vyplnit obsáhlý přihlašovací formulář, ve kterém jsem podrobně popsala aktivity kariérového poradenství. Svoji práci jsem musela podložit důkazy, např. moje zpracované materiály, supervize, prezentace apod. To hodnotila porota 20 odborníků z oboru. Důkladnější příprava se konala poté, co mi přišla pozvánka do Prahy. Upravila jsem svoji původní prezentaci z Brna, jednak výjimečně prezentuji vícekrát to stejné, jednak se mezi tím změnila i moje profesní realita. Můj příspěvek v Praze se proto jmenoval Kariérové poradenství ve školní praxi.

Proč uspěl právě Váš příspěvek?

Na mém příspěvku byla oceněná spolupráce s rodiči. Rodiče jsou podle mě důležitou cílovou skupinou, pokud se bavíme o kariérovém poradenství ve škole, hlavně pak na ZŠ. Rodiče hrají zásadní roli v rozhodování se o dalším profesním či studijním směřování svých dětí. A právě toto je oblast, které se téměř nikdo nevěnuje. Porota ocenila nejen rozsah, ale i ucelenou koncepci aktivit kariérového poradenství.

V čem si myslíte, že spočívá dobré kariérové poradenství?

V mém pojetí funguje ve čtyřech základních oblastech, které jsou sebepoznání, sebe prezentace, práce s informacemi a jejich zdroji a experiment. Experiment znamená studenty podněcovat, aby chodili na brigády, účastnili se dobrovolnických akcí, zkrátka aby zjistili, o čem je reálný pracovní svět. V Německu třeba mají duální systém, kde studenti mají současně se školou i praxe. Tam si zkouší práci ve firmách, což u nás není tak obvyklé. Avšak díky vysoké zaměstnanosti mají dnes i studenti u nás spoustu příležitostí, jak se mohou zapojit ve formě brigády. A hodně důležitá je osobnost kariérového poradce, ten musí klientovi prostě sednout jako člověk.

Rozvedla jste část experimentu, co ty zbývající části?

Sebepoznání zahrnuje různé aktivity, kdy člověk poznává sám sebe, mapuje svoji osobnost. Na co má, na co ne, co chce nebo nechce dělat, co a proč mu to jde. K tomu slouží různé aktivity. Ty se zaměřují na to, co člověku jde. To slouží i k tomu, aby se člověk mohl během života uplatnit v různých oborech. Dnes už se nepočítá s tím, že vydrží v jednom zaměstnání až do důchodu. Sebe prezentace je důležitá v praxi, např. když jde člověk na pohovor. Je důležité, aby se uměl představit v pár větách a říci o sobě to nejdůležitější. Navíc nejsme zvyklí mluvit o sobě pozitivně. Takže v sebepoznání člověk posílí sebedůvěru, když zjistí, že má hodně silných stránek, a to pak využije v sebe prezentaci. A zdroje informací, to doprovází celou dobu. Člověk by měl vědět, kde co najde, ať už informace o trhu práce, nebo hledání toho, jak

správně napsat životopis.

Čím se liší MAP a MAS?

MAP je projekt, který se zaměřuje na školy, školky a další vzdělávací instituce, včetně volnočasových a neformálních, které vzdělávají děti a žáky do 15 let. MAS zase zprostředkovává do regionu různé dotační projekty, které jsou celonárodně vyhlášeny, a ty pak administruje.

Jak funguje spolupráce MAPu se školami?

MAP funguje jako spolupráce mezi školami z okolí Tišnova. To tvoří setkávání pracovních skupin, kdy se schází zástupci škol a organizací. Tam diskutují o prioritách – co z aktivit chtějí v regionu uskutečnit. Společně pak hledáme možnosti, jak to udělat a kde na to vzít finance. Druhou částí jsou semináře, kam my zajišťujeme lektory a takovou vzdělávací akci organizujeme. Spadá sem toho daleko více, např. i spolupráce s rodiči, zřizovateli atd. Ideální model je, když si školy řeknou, co jsou jejich potřeby, a my jim je pomůžeme v rámci podmínek projektu naplnit.

Máte nějaké vize do budoucna, kam byste chtěla svoji práci posunout nebo rozšířit?

Spolupracuji nově ve Středisku volného času Inspiro jako kariérová poradkyně, zajímavá je pro mě oblast individuálních pohovorů s dětmi a jejich rodiči.

Určitě se chci dál rozvíjet tj. učit se nové věci, poznávat nové lidi, uplatňovat, co už umím a vytvářet si příležitosti pro svůj rozvoj.

Štěpi a Julyberda

RUDOLFOVY RADY DO ŽIVOTA

Jak se vypořádat s problémy s alkoholem

Zdravím všechny žáky tišnovského gymnázia! Nebudeme si nalhávat, že žáci nižších tříd, než jsou oktáva či septima, nemají ještě zkušenosti s alkoholem. Pokud jste tedy do toho náhodou spadli a chcete přestat, mám pro vás pár vybraných rad dle vzorce: přiznání, motivace, změna.

Přiznání

K úspěchu abstinování potřebujeme vědět, zdali ho vsutku potřebujeme. Pokud už jste si zvykli na pravidelné páteční večírky a kocovina je pro vás jako štípnutí komára, není co řešit, ale nezkušeným pijákům mohou pěkně zamotat hlavu, zkazit známky a náladu. Máme tedy motivaci ke změně.

Motivace

Ted' máme dvě možnosti:

1. Začít s abstinencí
2. Pít ještě víc, dokud si nezvyknete. Tuto metodu však moc nedoporučuji, jelikož:
 - Se sice budete večer cítit lépe, ale ráno bude krušné (na druhou stranu, to je i tak, ne?)
 - Budete hloupí (sice jsem někde našel články, které přisuzují alkoholu zlepšení schopnosti se učit, ale kdo ví, pod vlivem jakých látek to autor psal)
 - Bude vám hůř („Pokud budu stále opilý/á, nebudu mít kocovinu...“ – Tak to prý nefunguje)
 - Se můžete zranit [Jo, ale většinou se při tom nasmějeme (No, this sh** is real, be careful)]
 - Z vás nic nebude (nesmrtelná výmluva:

„Žiju tady a ted'“)

A mohl bych pokračovat dál. Tento výčet by pro vás měl být varováním před alkoholem. Rozhodně v pátek nechodte pít, ještě si to užijte a můžeme postoupit ke změně.

Změna

Nepopíratelně špatné vlivy alkoholu byly již zmíněny a nyní je na vás zvládnout odvykání. Samozřejmě můžete nějakou dobu zkusit nepít a pak se odměnit, že jste to zvládli (oslava a dvě láhve Jacka?). Podle toho, jak často jste byli zvyklí pít, přizpůsobte délku abstinence, kterou postupně prodlužujete o velmi malé kousky. Pokud jste pili 5 panáků denně, dejte si jen 3. Po dosažení stanoveného cíle se nezapomeňte odměnit. Třeba takové pivo bodne vždycky, když nedojdou lidi na oslavu s Jackem každého půl dne...

Řekl jsem tedy vše, co jsem chtěl. Doufám, že víte, co chcete, a že váš vztah k alkoholu nebude stejný jako doposud. Hlavně nezapomínejte na pořádné odměny za vaše úspěchy!

Se vši úctou Váš Rudolf, abstinent

PŘIZNÁNÍ MATURANTA

Přežil jsem sedm let,
přežiju i osmý,
i když už na pohled
to bude fakt hrozný.

Už teď mi dělá starosti
- a můžete se smát, -
že svoje vědomosti
neumím prodat.

Je strašné, jak ten čas letí,
orientuji se stěží.
Vždyť před chvílí jsme byli děti,
malincí, vždy svěží.

Teď je ze mě oktaván,
oči se mi klíží,
učení už nedávám,
matura se blíží.

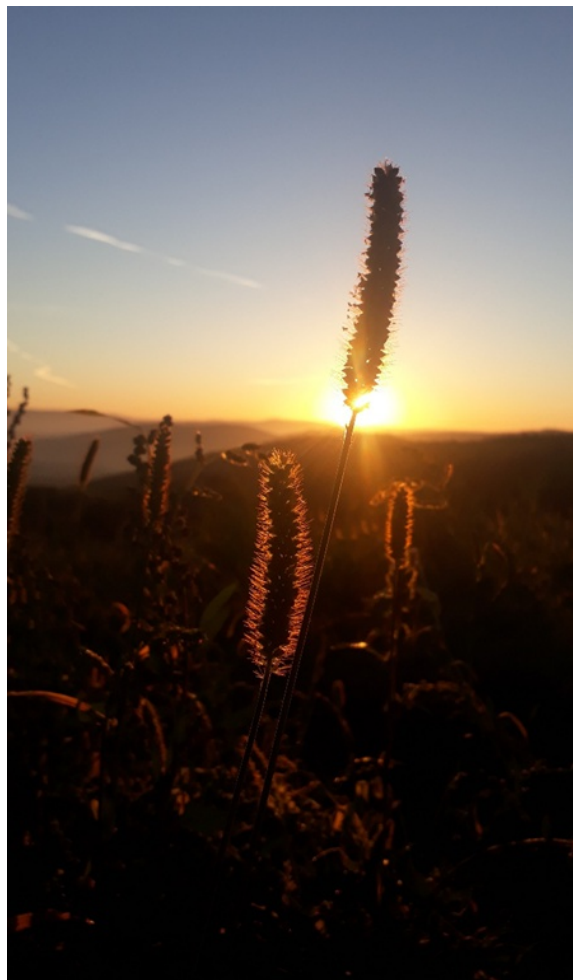
Vědomosti strachem prchly,
zůstává jen naděje,
nebudu-li vědět dosti,
zas tak moc se neděje.

Přece hrozné až tak není,
místo v kanclu dělat v Penny.

Pandora

FOTO KOUTEK FOTO KOUTEK FOTO KOUTEK FOTO KOUTEK FOTO K
FOTO KOUTEK FOTO KOUTEK FOTO KOUTEK FOTO KOUTEK FOTO K
FOTO KOUTEK FOTO KOUTEK FOTO KOUTEK FOTO KOUTEK FOTO K
FOTO KOUTEK FOTO KOUTEK FOTO KOUTEK FOTO KOUTEK FOTO K
FOTO KOUTEK FOTO KOUTEK FOTO KOUTEK FOTO KOUTEK FOTO K

MYŠLENKY STUDENTA V HODINĚ IVT

Tak dělej kráme... I moje babička je rychlejší...

Cože? Kdo mi tu hýbal s ikonkama?!

Wow. Ta základní deska vypadá jako město...

Ou, hele, obrázek... Co to sakra je?!

Chi, chi, chi... Tak si hezky zapneme Malování 3D.

Eeee... Jak, že se to mělo dělat?

Jakáže funkce?

Kašlu na to, jdu hrát solitare...

Stránka Facebook je blokována? Škoda...

Další nudná hodina. Tak si jdeme prohlížet gify koťátek...

Aktualizace? Připomenout později...

Co se asi stane, když na to kliknu?

Ne, ne, ne, ne, ne! Kam ta písemka zmizela?!

Počkat, jak aktualizace Steamu se nezdařila?

On je tady Steam?

Mně to nejde zapnout...

Hm... Kolik maximálně polí má Excel? Jdeme to zkusit!

Ten test byl lehčí, než jsem čekal/a... **Modrá smrt!**

Kočka a Nuel

PERLIČKY

Atomová pohádka aneb jak funguje chemické a fyzikální dělení

Kubát: „Byl jednou jeden atom, který se jmenoval František. A představte si, že František chodí s atomkou Aničkou. Drží se za elektrony, chodí spolu do atomového biografu a je mezi nimi nějaká ta chemie. Jenomže František je tak trochu prevít a zalíbí se mu atomka Tereza, protože má hezčí valenční elektrony. Takže Franta si sbalí svých pár švestek, oddělí se od Aničky a i se svou televizí se dá dohromady s Terezou. Anička je však zhrzená, popadne první, co má po ruce, což je shodou náhod motorová pila, a rozpůlí Františka vejpl. Takže Tereza je smutná, František je na dvě poloviny a Anička jde do kriminálu... A asi takový rozdíl je mezi chemickým a fyzikálním dělením.“

Perličky:

učitel hovoří o pravidlech v chemické laboratoři

Kubát: „Máme bavlňené pláště, protože umělina smrdí, když hoří. Co máme ještě?“

Žák: „Svázané vlasy?“

Kubát: „Ano, protože vlasy také smrdí, když hoří.“

Kubát: „Takže když jdeme do laboratoře, potřebujeme plášť, brýle a ten špunt, co máme nasazený na krku, aby nám tam nepršelo. Jinak se mu říká hlava.“

Kubát: „Kdy náš druh jako lidé, teda aspoň většina vypadáte jako lidé, neberte to osobně, začal používat chemii?“

Kubát: „To máte hotový ještě před večerníčkem. Nevíte někdo, co teď běží za večerníček?... No já, kdybych měl čas, tak bych se na to taky díval.“

Žák: „Myslím, že dneska je Maxipes Fík.“

Kubát: „No tak to je ideální.“

Kubát: „Nebude to dvě mínus, ale jen jedna mínus, protože tam byly dva vodíky. Jeden tam zůstal a druhý odešel do salámu.“

Kubát: „Když řešíte takové rovnice, musíte si uvědomit, co bylo dřív.“

Žák: „Vejce, nebo slepice?“

Kubát: „Cože, vejce? Ta bych si dal.“

Žáci: „A povíte nám další pohádku?“

Kubát: „Vy byste chtěli pohádku? Ty se vypráví na nižším gymnáziu. Tady je to spíš takový thriller a pak přijde písemka a to bude horor.“

Kubát **řekne něco vtipného**

Žák: „Pane učiteli, můžu to dát do TiGy?“

Kubát: „No já nevím...“

Žák: „Když vy jste druhá nejlepší perlorodka.“

Kubát: „Vážně? A kdo je lepší než já?“

Žák: „Pan profesor Urbánek.“

Kubát: „Tak to tam klidně dejte. Budu se muset víc snažit, abych byl nejlepší.“

Urbánek **na první hodině**: „Počkejte, vy jste Kvinta. Já tu mám na vás takový papír... **čte z papíru** Za prvé – vyděsit...“

Urbánek: „Asi je potřeba, abyste trochu poznali totalitu, ale nebojte, to já zajistím.“

Urbánek: „Budu rychlejší, obsáhlejší a efektivnější.“

Žák: „No, ale my asi moc efektivní nebudeme.“

Urbánek: „Ale budete. Pamatujete, co jsem říkal o tom totalismu?“

Žák: „A bude nějaká odměna za správnou odpověď?“

Urbánek: „Za správnou nebo špatnou odpověď vás mohu odměnit svým milým nebo nemilým úsměvem. A pokud chcete, můžu si na vás i zasednout!“

Urbánek: „Jakou část dějepisu máš ráda?“

Žák: „Spíš středověk. Nemám moc ráda ty moderní války.“

Urbánek: „Jo aha, takže ty máš ráda, když se to tam řeže těma nožema a mečema.“

Žák: „Mě dějepis baví tak od 20. století.“

Urbánek: „To už je ti tolik?!“

Urbánek: „Bude tady takové ticho, že uslyším tady ten špendlík spadnout na zem...
zadívá se na špendlík a zamyslí se
... To když jsem byl malý, vyrobil jsem si takovou kuši, se kterou jsem pak střílel špendlíky po slepicích. Všechny to přežily. Některé sice potom vypadaly jako Jan Žižka, ale všechny to přežily.“

Urbánek **po 10 minutách se mu konečně podaří zapnout projektor**: „Kdo jsem tady nejlepší?“

Urbánek: „Už jste určitě slyšeli o nějakém miléniu.“

Žák: „Jasně, Milénium Falcon.“

Urbánek: „Tak nevím, jestli mám ty chybějící potrestat tím, že budeme psát písemku a oni potom dostanou složitější verzi, anebo tím, že budeme strašně moc probírat a oni to pak budou muset dohánět.“

Třída: „Probíráním!“

Urbánek: „Já jsem se neptal vás, ale svého druhého já, tak ho nechte mluvit!“

Urbánek: „Moje druhé já mi říká, ať je podříznu. Problém je, že nevím, koho tím myslí. Já jdu totiž zítra vraždit kuřata.“

Urbánek: „Jaké znáš další druhy pramenů?“

Žák: „Ústní.“

Urbánek: „A kde je najdeme?“

Žák: „Tak asi mezi lidmi...“

Urbánek: „Ano, třeba v domově důchodců.“

Urbánek: „Proč jsou ty dveře otevřené? Zavřete je někdo.“

Třída: „To nemá cenu, ony se otvírají samy.“

Urbánek: „Tak to ať si zkusí.“

Žák1: „I'm sorry, I lost my book.“

Zvoníčková: „Again? Is there any goblin who stoles your things?“

Žák1: „Yeah! We call him Ondra.“
Ondra **zaloví v tašce**: „Yes, I have some books which aren't my there. For example this one belongs to Vašek... Oh and there's another one Vašek's book!“

Mis D: „Co by sis koupil, kdybych ti dala svou kreditní kartu a pin?“

Žák1: „Já bych si ty peníze schoval na horší časy.“

Mis D: „Na jaké horší časy?“

Žák2: „Na svatbu.“

Pokud máte nějaké perličky, prosím pošlete nám je na email

jana.zavrelova@gym-tisnov.cz